

Hasan Kalınoğlu Ağabeyin ardından

13 Şubat 2020'de vefat eden Hasan Kalınoğlu Ağabeyle daha önce yaptığımız ve 14 Mayıs 2017 tarihinde Yeni Asya'da yayınlanan röportajın geniş bir özetini rahmete vesile olması niyetiyle tekrar neşrediyoruz.

RÖPORTAJ: Rüstem Garzanlı
rustem.garzanli@hotmail.com

Memuriyet icabı geçmişte Kırklareli'nde görev yaptığım esnada tanıştığım arkadaşlarımla tekrar görüşmek ve bir sıra-i rahim yapmak maksadıyla, 31 Nisan 2017 günü Kırklareli'ne gittim.

Kırklareli'nin emektarlarını ziyaret ettik. Ertesi gün ziyaretimiz 2009 Yılında dar-ı bekaya yürüyen Sedat Kuranlı'nın kabrini ziyaret etmekle başladı.

Kırklareli'nin çınarları

Çınarlardan birisi, İstiklâl Mahkemeleri döneminde, bir çok masum insanın idamlarına şahitlik eden asırlık "Meydan Çınarı"; bir diğeri ise insanlığın en ağır bedel ödediği iki harb-i umumiye gören 106 yaşındaki Hasan Kalınoğlu dedemiz. Hasan Dedeyi ziyaret edip hayır duâsını almak üzere evine gittik. Fırsattan istifade deyip, Hasan Dede ile bir röportaj yapmak, tarihe bir not düşürmek aklıma geldi.

* "Hasan Dede, sizinle bir röportaj yapmak istiyorum, ne diyorsun?" dedim.

Hasan Dede: "Yaşlanmışım, aklıma pek bir şey gelmiyor, gene siz bilirsiniz" dedi.

Ben de bu kadcırcık tavizden yüz bularak sorularımı yönelttim.

Hasan Kalınođlu kimdir?

1911 Yunanistan doğumluyum. 1923 yılında Türkiye'ye gelip Kırklareli'ne yerleştim. 46 dönemi Demokratlarımdan, 1967 yılında Risale-i Nurlar'la müşerref olmuş, 47 yıllık Yeni Asya Gazetesi müdavimlerindenim. İki kız, iki erkek olmak üzere, dört çocuk, 13 torun sahibiyim.

Şahs-ı maneviye gönül veren elli yıldan beri aynı dâvâyâ içinde tavizsiz hizmete devam ediyorum elhamdülillah. Yeni Asya Gazetesi tarafından verilen "Hizmet Berâtı" hayatımın en güzel hatırası ve gazetemizin bir vefa vesikasıdır.

(Yıllar öncesinden almış olduğu "Hizmet Berâtı" hâlen evin baş köşesinde asılı duruyor. Hasan Dede Berâtını ziyaretine gelenlere göstererek dâvâyâ olan sadâkatini onunla ibraz ediyor. Hasan Dede, Yeni Asya'yı günlük okuyor, okuduktan

sonra gelini, Fatma Hanımı çağırır, “Fatma, kızım bak gazetenin şu sayfasında önemli bir yazı var, okumanı tavsiye ediyorum” der. Fatma Bacımızla geçmişte bir komşuluk hukukumuz olduğu için yanımızda rahat oturup, hem misafir perverliğini gösteriyor, hem de Hasan Dede ile alâkalı hatıraları anlatıyordu. “Ev hâli, bayanlar sohbetine geç kaldığım zaman hemen ‘Fatma, sohbeta geç kaldın, iş bitmez, amma sohbet biter, acele sohbeta yetiş’ diye beni ikaz ederdi” diyor Fatma Hanım. Fatma Hanım: “Babam hem beni, hem de çocuklarımı hizmet-i Kur’âniyeye hadim etti, ona ebeden minnettarız” şeklinde duygularını bizlerle paylaştı.)

Hasan Dede, Risale-i Nur ve Üstad Hazretleri ile ilgili duygularını bizimle paylaşır mısınız?

“Risâle-i Nur seni tanıdım, okudum, buldum huzur. Okudukça kâinatta Rabbimi buldum. Hikmetleri anlattın, sana minnettarım ben sana. Üstadım eserleriyle bana tanıttırdın Rabbimi, kâinatı ve kendimi. Ne mutlu bana, gördüm hakikatleri.

Bu kadar mı güzel anlatılır iman hakikatleri?

Rikkate getirir kalpleri, Asa-yı Mûsa’yı okudum, gördüm. Üstadım seni daha iyi tanımak için okuyorum Tarihçe-i Hayatını. Çektiğin sıkıntılarla kazanılır bu Nur, Talebeliğine kabul et bizleri ne olur...

(Hasan Dede, bu şekilde şiir tadına duygularını dile getirmiş oluyordu.)

Bu arada Fatma Hanımın eşi Mehmet kardeşimiz de sohbeta katkıda bulunarak babası hakkında şunları ifade etti: “En başta bu hizmet-i Kur’âniyeyi tanımamıza vesile olan babama ben de minnettarım. Şükürler olsun bu hizmetleri tâ çocuklarımıza kadar intikal ettirdi.”

Ayrılmak zamanı gelmişti. Müsaade isteyip kalkmadan önce, son bir soru sormak istedim.

Hasan Dede bize bir tavsiyeniz var mı?

Tavsiyem, uhuvveti, kardeşliği, samimiyeti elden bırakmayın. Cenâb-ı Allah sadâkatten ayırmasın diyorum.